

Färre hökar i nya regeringen

Med lite god vilja kan man se vissa ljusglimtar i dagens Zimbabwe. En förändring är att president Robert Mugabe inte längre leder en krigsministär utan nu kallar sin regering för en "utvecklingsregering".

Under den senaste tiden har det dock rapporterats om statens bokstavliga bärsärkargång mot de informella bostadsområden som vuxit upp kring de lite större städerna. Den har inneburit att tusentals bostadshus förstörts och gatuhandlare fått sina stånd demolerade och varor konfiskerade. Ingen kompensation verkar utgå till de drabbade hushållen eller försäljarna, istället har de som protesterat mot dessa flagranta brott arresterats.

Med detta som bakgrund är det svårt att tala om nytt hopp för Zimbabwe, men det finns de som menar att det finns ljusglimtar. Amin Kamete, forskare på Nordiska Afrika-institutet i Uppsala, pekar på händelser och trender som med lite god vilja kan tolkas som växlingar i det politiska klimatet.

Förändrade mandat

En av de mer iögonfallande förändringarna är att president Mugabe inte längre leder en krigsregering utan nu kallar sin regering för en "utvecklingsregering".

Mandatet för de nya och gamla ministerrarna har alltså förändrats väsentligt, från att befinna sig i krig med landets inre och yttre fiender, till att föra en politik med syfte att utveckla Zimbabwe.

Vidare valde Mugabe att efter vårens val inte fylla sin regering med hökar.

– Detta är mycket signifikant, menar Amin Kamete. Det råder ingen brist på hårdföra män i Mugabes krets. Trots detta valde han att ge tunga poster som utrikesminister, informations- och PR-minister, inhemska frågor och justitieminister till män utan ett förlutet fyllt av oresonlighet, våld mot olik-tänkande eller hot om våld.

Den nye ministern för information, före detta FN-ambassadören Tichaona Jokonya, är en av de mer intressanta utnämningarna. Hans företrädare Jonathan Moyo gjorde sig känd för sin oförmåga att hantera och dela utrymmet med oberoende media.

Moyo skapade under sina år som minister en rad verktyg i och utanför det juridiska systemet med syfte att omöjliggöra inhemska och internationell bevakning av Zimbabwe. Lagstiftningen som behandlar media, press och tryckfrihet har ofta klassificerats som omänskligt hänsynslös.

Att utveckla Zimbabwe är nu den politik som regeringen ska föra.

FOTO: PER-ÅKE WENNSTRÖM

Jokonya inledde sin ministertid med en liten fredstrevare när han meddelade att han har för avsikt att vara mera restriktiv i att tillämpa denna lagstiftning som Moyo utnyttjade till fullo för att tysta alla sorters oberoende rapportering. Jokonya poängterade dock att en uppmjukning av klimatet hänger på medias etik och professionalism samt att ogrundade angrepp på president Mugabe inte kommer att tålas.

Ny ekonomisk politik

En annan viktig indikator är de ekonomiska reformer som genomförts. Längre vägrade Zimbabwe att devalvera sin valuta. Denna politik verkar ha reviderats då valutan på förhållandevis kort tid gått från 55 ZWD på en USD, till att i mitten av maj ligga på 9 000 ZWD per USD.

Inflationen har också sjunkit dramatiskt från toppnoteringen 623 procent i slutet av förra året, men den har dock förblivit tresiffrig på runt 130 procent. Den kraftiga devalueringen kan tyda på en nyorientering och verklighetsanpassning.

Frågan är dock huruvida dessa förändringar är rent kosmetiska och utan verklig substans. Amin Kamete menar att det är för tidigt att avgöra, men att de ljusglimtar som skymtas inte heller skall viftas bort. De stundande lokala valen som måste genomföras innan september kommer att eventuellt vara en vattendelare. Mycket kan utläsas utifrån hur det lokala kampanjarbetet då ges utrymme, och hur media tillåts rapportera från det.

CECILIA STRAND

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Dela Lika 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.